

DVODNEVNI PLANINSKI TABOR MLADIH PLANINCEV V PLANINSKEM DOMU NA BOČU

Leto je naokoli in zopet so prišle na vrsto dogodivščine na dvodnevnem planinskem taboru, ki je za vestne planince vrhunec vseh pohodov med šolskim letom.

Letošnja pot je 7. in 8. oktobra 41 mladih planincev iz treh kočevskih osnovnih šol (iz naše šole 10 mlajših in 9 starejših), skupaj s svojima vodnicama in mentoricami, vodila na severovzhod Slovenije, na tako imenovani Štajerski Triglav, tj. Boč.

Sedeže avtobusa so zasedli mladi pohodniki, prtljažnik pa so napolnili s kovčki in nahrbtniki. Najprej vožnja in klepet do Ljubljane, potem pa še bolj hitro in udobno po avtocesti do počivališča Tepanje, kjer je bil čas za dopoldansko malico. V jasni in sončni soboti se je v daljavi že razkrival kopasti hrib z oddajnikom in pogostim vprašanjem, do katere višine bo peljal avtobus.

Začetek planinske poti, z oprtanimi nahrbtniki, je bil v Zgornjih Poljčanah, nato pa po borovo-bukovem gozdu in dodobra shojeni in strmi markirani poti korak za korakom navzgor. Po uri in pol hoje so mladi planinci prišli do Planinskega doma na Boču (698 m) in na dan je prišlo nepopisno zadovoljstvo in veselje, da je zaenkrat hoje konec in da pred tako lepim planinskim domom še niso stali. Zunanja lepota je kar vabila po sobah. Za vse namestitvene potrebe in želje je bilo dovolj prostora in posluha.

Prišel je čas za umivanje rok in kosilo. Iz jedilnice se je že širil prijeten vonj po hrani in toplemu obroku. Lačna usta so okusila popoln slasten obrok, z juho, dve vrsti solate, glavno jedjo in sladico. Siti, brez počitka po kosilu, saj je čudovita okolica kar vabila na sprehod po drevoredu, tek po okoliških planjavah, na nogometno in košarkaško igrišče in prostrane zelenice.

Cilj prvega dne je bil osvojiti vrh Boča. A to so le-to tik pod vrhom preprečila in onemogočila podrta bukova dreves, ki so ležala na planinski poti. Nekaj časa so se pohodniki s svojimi mentoricami plazili pod in nad njimi, potem pa se je cela skupina obrnila nazaj proti planinskemu domu.

Mladi planinci so se po povratku izkazali v planinskem kvizu. Razdeljeni v heterogene skupine so odgovarjali na mentorčina vprašanja o temah, s katerimi se seznanjajo na planinskih poteh. V prednosti so bili tisti, ki so redni mesečni obiskovalci pohodov, saj so morali pokazati znanje iz spominov, planinstva, živalstva, rastlinstva, Slovenije in drugih aktualnih zanimivosti. Končni seštevek točk je bil presenetljivo visok in dokaj izenačen, kar je zelo pohvalno za vse sodelujoče.

Po večerji so sledile večerne delavnice z različnimi aktivnostmi: poslikava kamnov z Knafeljčevim markacijskim znakom, izdelovanje vozlov, pohod z lučkami, katerega so se v dveh skupinah udeležili prav vsi, a strah pred temo je tu pokazal svoje zobe. Ob kramljanju, opazovanju zvezdnatega neba in osvetljenega oddajnika je strah izginil.

Neutrudljivi so se po vrnitvi podali še na plesišče, zaplesali v ritmu glasbe in tako razgibali svoje telo od glave do pete. Celodnevne aktivnosti so prispevale k utrujenosti, večerni tišini in hitremu spanju po sobah.

Nedeljski dan se je začel z jutranjim bujenjem, s samopostrežnim zajtrkom, pospravljanjem sob, pripravo prtljage in razdelitvijo v dve pohodni skupini. Tisti malo bolj pripravljeni so se podali na vrh Boča (978 m), vendar po drugi poti kot prejšnji dan. Pot, ki je vodila na vrh Boča je bila res strma in zelo zglajena. Na vrhu Boča je bil pogled s stolpa res čudovit nad celotno Celjsko kotlino obdano z vzpetinami. Pri sestopu v dolino je bila potrebna velika mera pazljivosti in previdnosti. Mlajši in malo manj izurjeni planinci pa so se sprehodili do Planinske kočice Velikonočnica (550 m). V njeni bližini je bilo opaziti velik ograjen travnik z lesenimi brunami in travo, ki se ne kosi, ker tam raste velikonočnica. To je zelo ogrožena cvetica, ki cveti januarja, februarja oz. zgodaj spomladi, odvisno od vremena. V času cvetenja jo noč in dan stražijo stražarji. Domačini se zavedajo redkosti naravnega bogastva, zato se zelo

zavzemajo, jo ščitijo in varujejo pred izumrtjem. Po povratku obeh skupin je bilo še eno okusno kosilo s sladico.

Za spomin so mladi planinci v planinske dnevnike v besedi in risbi strnili svoja doživetja in dogodivščine. Nekaj najbolj zavzetih je s tabora izdelalo še plakat z nekaterimi podrobnostmi.

Analiza tabora je povedala in pokazala same presežnike. K vsemu pozitivnemu je prispevalo še izredno toplo in sončno vreme, kakršnega se ne pomni od leta 2009, ko je bil organiziran prvi tabor.

Ob povratku s Štajerske pa se nikakor ne sme izpustiti Trojan, kjer si vsak zase ali za svoje domače kupi krof, dva, tri ali več, odvisno koliko denarja je še ostalo v denarnici.

Vsi udeleženci letošnjega planinskega tabora, vodnici, mentorice in mladi planinci so v sodelovanju s PD Kočevje preživeli en lep in prijetno-topel oktobrski vikend v čudoviti hribovski naravi.

Težko je vse to opisati – to moraš preprosto doživeti. Lahko pa se le navduši z mislijo *Ljubi hribe in te bodo ljubili nazaj.*

Mentorica Melita Berlan